

DOCTORUL AU-MĂ-DOARE

Călătorie în țara maimuțelor

Doctorul și animalele sale	5
Maimuța Cici	8
Doctorul Au-mă-doare la lucru	12
Crocodilul	14
Prietenii îl ajută pe doctor	16
Rândunica	17
În Africa	22
Furtuna	24
Doctorul a dat de necaz	25
Fapta curajoasă a papagalului Carudo	28
Podul maimuțelor	31
Animale fără minte	33
Darul	36
Trage-mpinge	37
Maimuțele își iau rămas bun de la doctor	40
Alte necazuri și bucurii	43
Trage-mpinge și Varvara	45

Penta și piratii mărilor

Peștera	49
Penta	51
Delfinii	55
Vulturii	56
Câinele Avva caută pescarul	58
Avva caută întruna	61
L-a găsit	64
Avva primește un dar	68
Piratii	70
De ce au fugit şobolanii?	73
Necaz după necaz	76
Doctorul e salvat!	77
Prietenii vechi	81

CĂLĂTORIE ÎN ȚARA MAIMUȚELOR

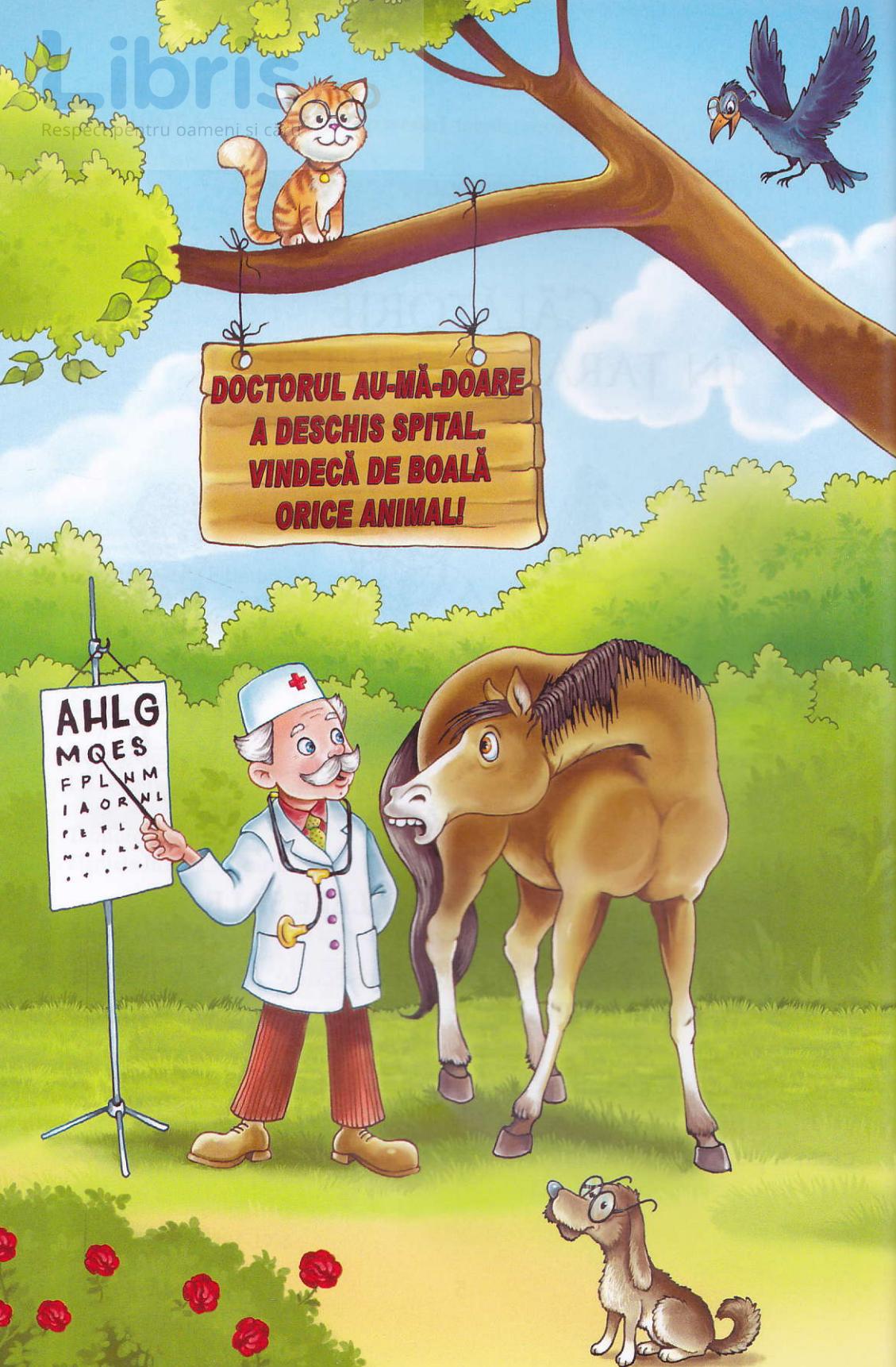

DOCTORUL ȘI ANIMALELE SALE

Afost odată un doctor tare cumsecade, care se numea Au-mă-doare. El avea o soră foarte rea, pe care o cheme Varvara.

Cel mai mult pe lume doctorul iubea animalele.

În camera lui avea iepuri, în dulap o veveriță, în bufet o cioară, pe divan un arici țepos, iar în cufăr niște șoricei albi.

**DOCTORUL AU-MĂ-DOARE
A DESCHIS SPITAL.
VINDECĂ DE BOALĂ
ORICE ANIMALI**

AHLG
MQES
FPLNM
IAORNL
PEFL
MAPRA
STOP

Dar, dintre toate animalele sale, doctorul Au-mă-doare îndrăgise cel mai mult rata Kika, câinele Avva, purcelușul Groh-Groh, papagalul Carudo și cucuveaua Bumba.

Varvara, sora cea rea, era supărată foc pe doctor, fiindcă ținea în cameră atâtea animale.

- Să le alungi numai decât! striga ea. Nu sunt bune decât să facă murdărie în casă. Eu nu vreau să trăiesc la un loc cu făpturile astăzi hidioase!

- Nu, Varvara, nu-s hidioase! zicea doctorul. Eu sunt foarte bucuros că le am pe lângă mine.

De pretutindeni veneau la doctor să se tămașuiască păstori, pescari, tăietori de lemne, țărani. El le dădea leacuri și toți se înzdrăveneau numai decât.

Dacă vreun băiețel din sat se lovea la mâna sau se zgâria la nas, dădea fuga la Au-mă-doare și peste vreo zece minute îl vedea, ca și când nimic nu se întâmplatase, vesel și sănătos, jucându-se de-a prinselea cu papagalul Carudo, în vreme ce cucuveaua Bumba îl îmbia cu bomboane și mere.

Odată, la doctor veni un cal tare trist.

- *Lama, vonoi, fifi, cucu!* rosti calul încetisoară.

Doctorul înțelesе îndată că pe limba animalelor asta înseamnă: „Mă dor ochii. Dați-mi, vă rog, niște ochelari”.

Doctorul învățase de mult să vorbească pe limba animalelor.

- *Capuchi, canuchi!* îi spuse el calului.

Pe limba animalelor asta înseamnă: „Luați loc, vă rog”.

Calul se așeză. Doctorul îi puse o pereche de ochelari și durea dispără ca prin farmec.

- *Ceaca!* spuse calul și, fluturându-și coada, o porni la trap pe uliță.

„*Ceaca*” pe limba animalelor înseamnă „mulțumesc”.

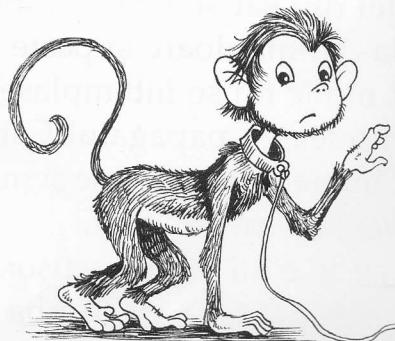
Curând doctorul Au-mă-doare dădu ochelari tuturor animalelor cu vederea slabă. Acum purtau ochelari și caii, și vacile, și pisicile, și câinii. Până și ciorile cele bătrâne nu mai zburau din cuib fără să-și pună ochelarii.

Pe zi ce trecea, la doctor veneau tot mai multe viețuitoare.

Veneau broaște țestoase, vulpi și capre, cocori și vulturi.
Doctorul Au-mă-doare îi vindeca pe toți, dar nu lăua bani de
la nimeni. Ce bani puteau să aibă broaștele țestoase și vulturii!
Curând, în pădure apărură asemenea anunțuri:

*DOCTORU' AU-MĂ-DOARE
A DESCHIS SPITAL.
VINDECĂ DE BOALĂ
ORICE ANIMAL!*

Le atârnaseră în copaci Vania și Tania, copiii vecinilor, pe care doctorul îi vindecase cândva de scarlatină și pojar. Ei îl iubeau tare mult pe doctor și îl ajutau cu placere.

MAIMUȚA CICI

Intr-o seară, când toate animalele se culcaseră, cineva bătu la ușă.

- Cine-i acolo? întrebă doctorul.

- Eu sunt, răsunse un glas firav.

Doctorul deschise ușa și în cameră intră o maimuță tare slabă și murdară. El o așeză pe divan și o întrebă:

- Ce te doare?

- Grumazul, răsunse ea și începu să plângă.

Abia acum doctorul băgă de seamă că maimuța avea o funie legată de gât.

- Am fugit de la flașnetarul cel rău, spuse maimuța și se puse din nou pe plâns. Flașnetarul mă bătea, mă chinuia și mă târa peste tot după el, legată de funie.

Doctorul luă foarfecile, tăie funia, apoi unse grumazul maimuței cu o pomadă miraculoasă și durerile dispărură ca prin minune. Pe urmă îmbăie maimuța într-o copacie și îi dădu să mănânce.

- Rămâi la mine, maimuțico, spuse el. Nu vreau să te mai chinuască nimeni.

Maimuța era tare fericită. Dar, în vreme ce stătea la masă și ronțăia nucile pe care i le dăduse doctorul, în cameră năvăli flașnetarul cel rău.

- Dă-mi maimuța înapoi! strigă el. E maimuța mea!

- Nu îți-o dau! spuse doctorul. Pentru nimic în lume nu îți-o dau! Nu vreau să-o mai chinuiești.

Furios, flașnetarul ridică mâna să-l lovească pe doctorul Au-mă-doare, dar doctorul îi spuse netulburat:

- Să pleci de-aici numai decât! Iar dacă vrei bătaie, o să-l chem pe câinele Avva și-o să te sfârtece.

Avva intră degrabă în cameră și spuse amenințător:

- Hârrr...

Pe limba animalelor asta înseamnă: „Șterge-o, că altfel te sfâșii!”

Speriat, flașnetarul o rupse la fugă mâncând pământul. Maimuța rămase în casa doctorului. Animalele o îndrăgiră repede și o botezăru Cici. În limba animalelor, „cici” înseamnă „om de nădejde”.

Cum au dat cu ochii de ea, Tania și Vania au exclamat într-un glas:

- Vai ce drăgălașă și ce frumoasă e!

Numaidecât au început să se joace cu ea, de parcă erau prieteni de când lumea. S-au jucat de-a prinselea, de-a v-ați ascunselea, apoi s-au luat toți trei de mână și au dat fuga pe țarmul mării, unde maimuța i-a învățat dansul vesel al maimuțelor, care pe limba animalelor se cheamă „tkella”.

DOCTORUL AU-MĂ-DOARE LA LUCRU

Zi de zi, la doctorul Au-mă-doare veneau fel de fel de animale bolnave: vulpi, iepuri de casă, foci, măgari, pui de cămilă. Pe unele le durea burta, pe altele dinții. Tuturor doctorul le dădea doctorii și toate se înzdrăveneau numai decât.

Odată, la Au-mă-doare veni un ied fără coadă și doctorul îi cusu o coadă nouă.

Pe urmă, din adâncul pădurii, veni o ursoaică plângând. Se tânchia jalnic, gemând și scâncind, căci îi intrase în labă un ghimpe foarte mare. Doctorul scoase ghimpele, spălă rana și o unse cu pomada lui miraculoasă. Durerea dispără ca luată cu mâna.

- *Ceaca!* strigă ursoaica și porni voioasă spre bârlog, la urșuleții ei.

Pe urmă, la doctor veni, Tânărându-se cu greu, un iepure bolnav, care abia scăpase din ghearele copoilor.

După el veni un berbec bolnav, care răcise rău și tușea. Apoi veniră doi pui de găină, care aduseră un curcan intoxiciat cu ciuperici otrăvitoare.

Tuturor doctorul le dădu doctorii. Cu toții se înzdrăveniră pe loc și îi spuseră doctorului „*ceaca*”. Tânărziu, când bolnavii plecară, doctorul auzi un foșnet venind dinspre ușă.

- Intră! strigă doctorul.

În cameră intră un fluturaș trist: